

Silencis i transparència

Fa pocs dies es va presentar la nova edició de l'*Anuari Mèdia.cat* (www.mèdia.cat). Aquesta iniciativa, del Grup de Periodistes Ramon Barnils, va iniciar-se ara fa quatre anys i ha aconseguit fer públics temes i informacions que no acostumen a arribar als diaris i altres mitjans d'informació. Com diuen els promotors, són informacions fetes a foc lent, que no estan sotmeses a la immediatesa que imposen les canviants agendes del dia a dia. A més a més, com bé sabem, el paisatge periodístic és ben fràgil, amb tancament de mitjans i amb retallades de personal i de sous. Si els que han de treballar la informació ho fan en condicions més difícils, els temes més complicats o més delicats tindran menys tendència a surar. La tasca de l'anuari es basa en la seva independència, ja que aconsegueix finançar-se en gran part gràcies a les noves possibilitats del *crowdfunding*. Els temes que toquen necessiten estar ben contrastats. Per exemple, fins ara no teníem dades clares de quin és el volum de diners que, en forma de concerts educatius, rebien escoles vinculades a l'Opus Dei que segreguen per sexes. En l'època del tripartit ja es feia, i ara el govern de CiU ho vol renovar. En l'anuari s'esmenta que els 25 milions d'euros que reben anualment aquestes escoles representen el cost de crear 1.600 places d'escola bressol. El canal Segarra-Garrigues és també un tema de llarga trajectòria a Catalunya, i

després de tants anys i tants milions gastats, i de la demanda de transparència de moltes entitats, no sembla que puguem parlar de grans resultats. Sobresous de consellers de grans corporacions, dinàmiques de *portes giratòries* entre la política i el món dels negocis, l'anàlisi del nombre de consellers imputats en els diversos governs de Catalunya, el País Valencià i les Illes, la creixent influència de l'emirat de Qatar a casa nostra o el gran forat econòmic que ha deixat la desaparició de Spanair (que pretenia ser la companyia de bandera catalana) són altres informacions que tenen el seu racó en la publicació. És significatiu també l'apartat dedicat al fins fa pocs dies ministre Arias Cañete i els seus negocis vinculats als canvis a la llei de costes.

JOAN SUBIRATS

PROF. DE CIÈNCIA POLÍTICA, IGOP-UAB

CONSULTEU
MÉS ARTICLES A
www.ara.cat

Però no tot són escàndols o problemes derivats de la connivència entre poders econòmics i poders polítics. També hi trobem reportatges dedicats a la presència de refugiats a Catalunya, a les implicacions catalanes en l'accident de fa un any als tallers tèxtils de Bangla Desh, o temes vinculats als Mossos d'Esquadra, a l'escassetat de mitjans per combatre la violència de gènere o a l'assetjament laboral a Mercadona. Destacaria també la crònica de l'experiment de democràcia participativa que fa anys que es desenvolupa a l'Ajuntament del Figaró, tot i les creixents dificultats econòmiques. En Roger Palà i en Sergi Picazo, els dos periodistes que coordinen l'edició, asseguren que seguiran "furgant en les escombraries" i donant la veu a qui no la té.

Avui es fa un acte al CCCB que podria anar en una línia semblant. S'obre un cicle dedicat a l'accés obert a dades i informacions (Big Data Week: www.cccb.org), que busca posar en relleu la força transformadora que pot tenir que les institucions, les administracions i altres organitzacions posin a disposició de la gent el volum de dades que tenen, amb les garanties que calgui de privacitat i seguretat. Sempre s'ha dit que la informació és poder, i cada cop més és també font de riquesa i coneixement. Els reutilitzadors d'aquestes dades poden pensar i desenvolupar aplicacions i serveis que, depèn de com es faci, poden millorar diversos aspectes: transparència i control democràtic, participació ciutadana, generació de nous serveis i productes més eficients, avaluació de polítiques i creació de nou coneixement. Com acostuma a passar, també hi ha perills i possibles desviacions. Qui tindrà accés a aquestes dades? A quin cost? ¿No acabarà servint per generar més desigualtat de poder entre els que sàpiguen com fer servir aquesta informació i els que en siguin víctimes? ¿Serem capaços de fer utilitzable aquesta informació? Qui se'n beneficiarà? Com veiem, el tema de la informació, les vies d'accés i els usos són centrals, tant en el cas dels mitjans de comunicació com en els temes del *big data*. Un cop més, hauríem de ser capaços de preguntar-nos quina democràcia volem i de quina manera podem fer servir la informació i el coneixement per reforçar-la i no per negar-la.

L'Anuari Mèdia.cat' fa públics temes que no acostumen a arribar als mitjans i la seva tasca es basa en la independència

Posar a disposició de la gent les dades d'institucions, administracions i altres organitzacions podria ser una eina transformadora

ARIANNE FABER